

Sygn. akt III U 315/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2013r. w Suwałkach

sprawy **Z. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem Z. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 18 marca 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 315/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.03.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił Z. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak stażu ubezpieczeniowego.

W odwołaniu Z. D. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniósł, iż przerwy w ubezpieczeniu były związane ze złym stanem zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. D. (ur. (...)) w dniu 28.01.2013r. po raz kolejny wystąpił z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Ostatni taki wniosek złożył w dniu 18.01.2012r. gdzie decyzją z dnia 15.03.2012r. organ rentowy odmówił mu prawa do tego świadczenia z uwagi na niewystarczający staż ubezpieczeniowy. Odwołujący został uznany za częściowo niezdolnego do pracy od 28.11.2011r.

Rozpoznając wniosek z dnia 28.01.2013r. lekarz orzecznik stwierdził u odwołującego trwała częściowa niezdolność do pracy. Podobnie orzekła komisja lekarska, która dodatkowo wskazała, iż niezdolność powstała w dniu 28.11.2008r.

Łączny staż ubezpieczeniowy odwołującego wynosi 13 lat 10 miesięcy i 19 dni okresów składkowych. W dziesięcioleciu poprzedzającym powstanie niezdolności do pracy (od 28.11.1998r. do 27.11.2008r.) jak i złożenie wniosku o rentę (od 28.01.2003r. do 27.01.2013r.) odwołujący wykazał 1 rok 7 miesięcy i 19 dni okresów składkowych.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także od kiedy istnieje u niego niezdolność do pracy.

Biegli lekarze sądowi z zakresu kardiologii, ortopedii i neurologii po przeprowadzeniu badania odwołującego i przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie rozpoznali u niego schorzenia kardiologiczne oraz neurologiczne. Zaopiniowali, iż przebieg schorzenia kardiologicznego, jego zaawansowanie i przebieg czynią wnioskodawcę częściowo trwale niezdolnym do pracy. Niezdolność ta istnieje od 28.11.2008r. Data powstania niezdolności jest związana z hospitalizacją spowodowaną ujawnieniem się schorzenia kardiologicznego. Z uwagi na brak jakichkolwiek innych dowodów nie znaleźli podstaw do wskazani innej, wcześniejszej daty powstania niezdolności do pracy. Pozostałe schorzenia nie powodują u odwołującego niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Ponadto w myśl art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat i okres ten przypada w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowości przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Niezdolność do pracy jest kategorią prawną, zatem kwalifikacja danego stanu faktycznego ustalonego na podstawie opinii biegłych w zakresie wymagającym wiedzy medycznej należy do Sądu, a nie do biegłych. Dla oceny i stopnia

zaawansowania chorób, ich wpływu na stan czynnościowy organizmu uprawnione są osoby posiadające fachową wiedzę medyczną, a zatem okoliczności tych można dowodzić tylko przez dowód z opinii biegłych. Opinia biegłego ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału dowodowego, wtedy gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne. Dlatego też opinie sądowo-lekarskie sporządzone w sprawie przez lekarzy specjalistów dla oceny schorzeń ubezpieczonego mają zasadniczy walor dowodowy.

Z. D. spełnił jedynie jeden warunek wymagany przy ubieganiu się o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy tzn. jest częściowo niezdolny do pracy. Istnienie niezdolności było kwestią bezsporną, jak również data powstania tej niezdolności, która wynikała wprost z dokumentacji medycznej. Nie stanowi to jednak o uzyskaniu uprawnień do tego świadczenia. Braki w stażu ubezpieczeniowym były i są nadal przeszkodą w przyznaniu mu prawa do świadczenia, mimo iż niezdolność istnieje od 2008r. i ma charakter trwały. Przepisy wymagają spełnienia wszystkich przesłane z art. 57 ust. 1 ustawy kumulatywnie, zatem nie można pomijać żadnej z nich. Dlatego pomimo stwierdzonej niezdolności nie można przyznać wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nie wykazał ani w dziesięcioleciu poprzedzającym powstanie niezdolności do pracy, ani złożenie wniosku o rentę co najmniej 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Również ogólny staż pracy odwołującego jest na tyle niski, że nie dawał możliwości rozważania innych podstaw przyznania świadczenia.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt